

Cuprins

Introducere 11

Capitolul 1

Cere ajutor atunci când n-ai chef de ajutoare! 13

Capitolul 2

Nu pleca urechea la minciuni! 18

Capitolul 3

Fă lucrurile pe dos! 21

Capitolul 4

Acceptare. Nu te poți lupta cu fantomele! 24

Capitolul 5

Ești bolnav, nu nebun! 27

Capitolul 6

Dar nu e nimic în neregulă cu a fi nebun 29

Capitolul 7

Poartă-te frumos cu tine!

Pentru că depresia n-o va face 32

Capitolul 8

Bate cucu' până-i sar fulgii! 35

Capitolul 9

Până la urmă, a cui e vocea? 38

Capitolul 10

Fii umil! 40

Capitolul 11

Vorbește, vorbește, vorbește!

Și apoi mai vorbește încă puțin 43

Capitolul 12

Înfurie-te! Înfurie-te rău de tot! 47

Capitolul 13

Sunt în regulă, sunt în ordine 49

Capitolul 14

Identifică-ți punctele forte! 52

Capitolul 15

Mi-e dor de mine. Sau cum să depășești fobia de sine ... 55

Capitolul 16

Celebrează victoriile mici! De fapt, sunt uriașe! 58

Capitolul 17

Dormi! 63

Capitolul 18

Află și poveștile altora! 66

Capitolul 19

Depresie? Glumești, nu-i așa? 69

Capitolul 20

Secundă de secundă, nu zi de zi 71

Capitolul 21

Lucrează atunci când ți-e bine 74

Capitolul 22

Deranjează gândurile deranjante! 78

Capitolul 23

Fii super drăguț cu ceilalți! 82

Capitolul 24

Nu uita de ecuson! 84

Capitolul 25

Sunt mulți alți nebuni pe lume 87

Capitolul 26

Mai ușor cu alcoolul! 89

Capitolul 27

Găsește-ți un hobby și fă rost de-o trusă cu unelte! 92

Capitolul 28

E în regulă dacă uneori câștigă depresia 96

Capitolul 29

Aceasta este o avertizare timpurie 98

Capitolul 30

Renunță la prietenii de doi bani! 101

Capitolul 31

Da, super, mersi mult! 105

Capitolul 32

Medicamente, medicamente! 109

Capitolul 33

Odihnește-te! 113

Capitolul 34

Tobogane și scări 115

Capitolul 35

Găsește rostul din „Ce rost are?“ 118

Capitolul 36

Apucă-te să împărtășești! 121

Capitolul 37

Transferă niște speranță! 124

Capitolul 38

Fă rost de calmante mai bune și ocupă-te cum poți tu
de mindfulness! 128

Capitolul 39

Dezvoltă-ți umorul negru, muhaha! 133

Capitolul 40

Fii mândru că supraviețuiești! 135

Postfață 137

Introducere

Depresia e o scârbă. Serios.

Este o afecțiune care încearcă mereu să te tragă în jos; te desconsideră, te critică, dă vina mereu numai pe tine, îți provoacă dureri insuportabile, te seacă de orice fel de motivație și concentrare, aduce cu ea nopți nedormite, furie, pierderi de memorie și are chiar capacitatea de-a te ucide. Trebuie să te ocupi serios de ea, asta ca să mă exprim politicos; de fapt, îi trebuie o bătaie bună.

Când am suferit prima dată din cauza depresiei, eram disperat să aflu ce e de *făcut*. Ce acțiuni să întreprind? Ce-ar trebui să-mi spun? Cum să gestionez ceva ce pare complet de nestăpânit?

Cartea de față îți oferă patruzeci de modalități prin care s-o scoți la capăt cu această afecțiune oribilă. Îți pune la dispoziție idei și tehnici de combatere a depresiei. Din păcate, n-o putem face să dispară complet de fiecare dată, dar sfaturile din paginile următoare te vor ajuta să te pui *pe tine* pe primul plan, și nu boala.

Strategiile pe care ți le voi prezenta au apărut în urma propriilor descoperiri legate de ce anume funcționează pentru gestionarea depresiei, afecțiune cu care încă mai conviețuiesc, precum și prin prisma numeroșilor ani în care am lucrat cu persoane afectate de depresie. M-am aflat de ambele

părți ale baricadei și știu cât de distructivă este această afecțiune, dar știu și cât de rezistenți putem fi noi, oamenii.

Depresia nu m-a învins, pentru că mă lupt permanent cu ea. De fiecare dată când cred că am învins-o, constat că nu e așa. Și de fiecare dată când cred că mă învinge depresia, constat că nici așa nu e. Da, e epuizant, dar, continuând să luptăm, avem parte de momente minunate în viață, iar acestea merită fiecare dram de efort! Și, cel mai important, asta înseamnă că depresia nu învinge.

Clar nu vin să spun: „Uuu, ia priviți! Eu m-am vindecat de depresie și toate cele.“ Pentru că nu e cazul. Nici pe departe. Știu că depresia n-o să plece niciodată de tot, dar, în același timp, nici n-o s-o las să învingă.

Nu e nevoie să citești cartea în ordinea capitolelor; o poți citi și pe bucăți. Și nu e nicio grabă, nu trebuie neapărat citită toată odată: parcurge-o încet și cu grijă. E în regulă dacă nu ești de acord cu toate cele 40 de metode, și nici nu e nevoie să le pui pe toate în aplicare în același timp – sincer, ar fi de-a dreptul obositor să faci asta. Indiferent de stadiul în care te afli, vei găsi metode care să te ajute. Poți fi proaspăt diagnosticat, în plină fază acută sau în perioada de recuperare.

Alege metodele care te atrag și încearcă-le! Apoi mai încearcă-le odată! Depresia e de o ticăloșenie dăunătoare, așa că va fi nevoie să depui efort după efort. Imaginează-ți că e precum o buruiană ce încearcă să sugrume o plantă; e nevoie s-o smulgi în mod repetat, pentru a o stârpi.

Ține-o tot așa! Și nu uita: te descurci de minune!

Cere ajutor atunci când n-ai chef de ajutoare!

Vești bune! Tocmai ce te-a sunat avocatul. Ai moștenit, pe neașteptate, un crocodil de patru metri; se dovedește a fi groaznic: mușcă, are permanent nevoie de atenție, ocupă o groază de spațiu, te ține treaz, tu nu știi să ai grijă de crocodili și se pare că o să rămână o vreme pe la tine. Locuiești singur. Ce faci?

Ceri ajutor, rapid!

Problema e că tu simți că n-ar trebui să ai nevoie de ajutor cu crocodilul. Adică, alți oameni se descurcă lesne cu animalele lor uriașe și periculoase, nu? Și apoi, ți-e și rușine de faptul că locuiești cu un crocodil; ce-o să le spui vecinilor?

Să repetăm. Ai nevoie de ajutor. N-o să poți să te descurci singur cu crocodilul.

E greu să ceri ajutor când ești în depresie, pentru că ți-e rușine să recunoști că e ceva în neregulă cu mintea ta, fiindcă asta înseamnă că e ceva în neregulă *cu tine*. Înseamnă că nu ești suficient de puternic pentru a o face să dispară. Înseamnă că nu ești capabil să-ți rezolvi singur problemele.

Depresia strigă la tine și-ți spune că nu meriți să primești ajutor. De ce să vrea cineva să te ajute? Cine și-ar pierde timpul ajutându-te *pe tine*? Sunt atâția *alți* oameni care au probleme mai serioase. Ei ar trebui ajutați, nu tu. La început, pare mai ușor să fii „puternic“ și să-ți ascunzi sentimentele. Să mergi mai departe și să ții totul în frâu. De prea multă vreme punem pe pedestal reticența, în timp ce adevărata forță stă în vulnerabilitate. E nevoie de mult curaj pentru a recunoaște că ai nevoie de ajutor și pentru a-l cere efectiv. Să fii puternic înseamnă să spui lucruri precum: „Mi-e frică. Nu știu ce simt. Nu știu ce e în neregulă cu mine, am nevoie de ajutor. Mi se pare că pune ceva stăpânire pe mine și nu știu ce să fac.“

Dacă acceptăm că avem nevoie de ajutor, ajungem să fim acuzați că nu suntem rezilienți, că suntem sensibili, insipizi și nerezistenți. Unde mai pui că există atâția oameni care trivializează sănătatea mintală prin tot felul de „remedii“ închipuite. Încă ni se spune că putem trata depresia dacă ne îmbărbătăm singuri, sau dacă mâncăm patru mango pe zi, ori măbind porția de chia la 360 de grame. Apropo, am încercat toate astea și nu te ajută decât să tragi vânturi bărbătește.

Înainte de-a ajunge la faza în care să ceri ajutor, e nevoie să faci următoarele:

1. Să-ți înfrunți propria rușine!
2. Să înfrunți stigmatul societății!
3. Să înfrunți vocea depresiei!

Dacă nu parcurgi toți acești pași, nu vei pune mâna pe telefon, ca să ceri ajutorul de care ai nevoie. Îndoielile te vor opri și te vor face să rămâi blocat într-un purgatoriu meschin. Provocarea, în acest caz, este să reconsideri situația și să te întrebi „De ce n-aș fi demn de ajutor? Este ceva diferit sau special la mine care să mă facă să nu merit sprijin?“ Dă-mi voie să mă bag puțin în seamă și să-ți răspund eu la aceste întrebări. Nu ești special (îmi pare rău), ai și tu nevoie de ajutor și îl meriți. Permite-mi să repet:

MERIȚI SĂ PRIMEȘTI AJUTOR!

(Am scris cele de mai sus cu litere mari de tot, deci clar e important.)

Posibil să fie mai ușor să pui pe altcineva să rezolve problema ajutorului de care ai nevoie, dar – știu că n-o să-ți convină – te rog să te ocupi chiar tu de asta. Da, poate ai oameni alături, care să te sprijine, să-ți găsească numere de telefon, să-ți recomande site-uri și servicii, dar tu trebuie să fii cel care sună. Este important să accepți că ai o problemă și să fii responsabil legat de ea. Îmi dau seama că acum semăn cu directorul meu de la școală, așa că n-o să mai bat apa-n piuă.

După ce ai stabilit că ai nevoie de ajutor, poate fi descurajant de greu să-ți dai seama de unde să începi. Pentru mine și pentru multe alte persoane cu care am discutat, a fost de